

läggaren, att han synes oss ganska oskickligt hafva sammanblandat statshvälningarnes sak i allmänhet med republikernas, dem han så ganska väl kunnat gifva till spillo, utan att på något sätt behöfva gynna den utnötta jargonem om *mognad* och om våda i all brytning af våldets fjättrar.

Om betänkligheter någonsin skulle finnas för sanningens framläggande; så borde republikernas sak, änskönt den vore sann, synas betänkelig att försvara i närvarande tid, då utbildandet af de republikanska *anlag*, som europeiska folkslagen påstås äga, skulle uptaga de krafter, som fordras till denna monarkiernas fullkomning, hvilken just utgör det stora politiska föremålet för tidens karakter, hvars frukt för menskligheten, så påtaglig genom fullföljande af detta värf, skulle blifva så högst tvifvelaktig, i fall detsamma öfvergåfves, för hvilket annat som helst. Sluta sig till Konungarnes sak är nu, efter allt vårt begrepp, vilkoret för den högsta möjliga verksamhet till folkens väl, ehvad den högsta fulländningen af folkens tillstånd må komma att stanna i den ena eller andra statsformen.

Men långt ifrån att äska någon eftergift af sanningen, långt ifrån att offra hennes åt något annat intresse, erkänna vi af allt hjerta, att hon tillhör alla tider och att ingen betänklighet är nog stor att berättiga till hennes förtigande, när helst hon erbjuder sig att uplysa oss. Den väg, hon leder, måste vi ovilkorligen vandra. De offer, hon fordrar, kunna icke sparas. Är det hon, som försvarar folkvældets republik; så måste de konstitutionella monarkierna falla med de despotiska, och den republikanska andan äga kraft nog att uthärda striden på en gång mot dem begge och mot sina egna förvillelser, hvilka äro hans kanhända farligaste fiender.

Att detta årets stora revolutioner (Spa-

niens och Neapels) varit de lättaste segrar, friheten någonsin vunnit, torde lika litet kunna bestridas, som det kan påstås, att friheten någonsin vunnit dem mera fullständiga. Föreställom oss en urartad republik, som behöft samma omskapning. Den oligarkiska liga, som förtryckt friheten, skulle här icke suttit lös och förslappad, beröfvad alla andra vapen än den förblindelse, hvori hon lyckats att hålla en bedragen monark. Hon skulle ej fallit förklamad af en enda ljusstråle, en enda kraftyttring af folket. Hon skulle med yttersta förbittring och med hela spänningen af friska jättekrafter fasthållit sig i sin besittning, stått till sista man, sållt till högsta möjliga pris ett lif, som endast kunnat användas till hämd och ej haft att vänta någon förskoning. Striden skulle blifvit en sådan, som vanligen slutar med despotism, då det sönderslitna samballets alla krafter äro uttömda, all medborglig anda sloknad och hoppet utdödt i alla hjertan.

(Forts. c. a. 5.)

UTLÄNDSKA NYHETER.

Neapel. Likasom i Spanien straxt efter revolutionen, så äfven här, inga märkeliga händelser; allt går sin jemna gång; folket är stilla och gladt; regeringens bemödande synes vara att uppfylla sina löften och folkets önskuingar; Riksföreståndaren visar sig mycket på offentliga platser och spektakel och emottages med högljudt bifall. Financerna förbättras och Neapolitanska penningar stiga i värde på främmande handelsplatser. Det synes troligt, att den nya constitutionen icke så mycket blifver en afskrift af den Spanska — ehuru denna nu på hög befallning öfversättes och tryckes — utan fastmer blott stödd på samma grunder med den. Så mycket vet man, att vår kommer att stadga två punkter, som ej finnas i den Spanska, nemligen fullkomlig religions- och tryckfrihet. Man undrar imedlertid, hvarföre just denna constitution blifvit begärd och antagen, då man hade en redan år 1815, å den mot norra Italien lågande arméens vägnar, af Generalerna Carascosa och Pignatelli Strongoli fordrad, af Murat med-

gifven och redan då i Italienska tidningar aftryckt constitution, samt ännu en, som af Engelsmännen blef garanterad vid nuvarande Konungens återställande och som stödde sig på äfven samma grundsatser, som den förenämnde, nemligen personlig frihet, tryckfrihet, äganderättens helgd, beskattningsrätt, Jury och Ministrars ansvarighet. Sicilien vill icke veta af den Spanska constitutionen och fordrar den till den Engelska sig närmande parlamentariska, hvilken Konungen gaf ön, redan då han flyttade residenten till Palermo. Äfven där på ön hade en orolighets-ände visat sig hos trupperna. I Palermo hade gäsningen stigit till den grad, att den af regeringen ditskickade General-Directorn Naselli lopp fara att köras bort eller misshandlas, och Hert. af Calabrien påskyndade sin afresa. Ifrån Paris berättas, att redan d. 4 Julii garnisonen i Messina satt up den trefärgade cocarden. Sicilien vill altdeles icke emotaga några lagar af Neapel, utan anser sig i många afseenden såsom icke förenadt med eller afhängigt af detta rike, nästan i samma förhållande som Norrige till Sverige.

Afjordt lärt vara, att revolutionen är ett verk af arméen och de bildade klasserna, hvarföre ock (som en tysk tidning anmärker) de lägre klasserna ännu icke blandat sig egentligen deri, utan förhålla sig stilla, ingen ting gjort, utan blott hurrat åt det, som är gjort. Man har anmärkt, att de män, som stå i spetsen för revolutionen, Giuntan och den nya Ministären (Pepe, Carascosa, Deffeo, Zurlo, Ricciardi, Filangieri) äro bland landets första lärda och litterärer. Numera tviflar man icke, att Carbonari (Kolarne) hufvudsakligen verkat i hvälfningen. (Ifrån Tyskland kallas till och med Constitutions-arméen "Carbonari-arméen.") Den antagna national-flaggan består af deras färger, bland hvilka den svarta betecknar de utsläckt kolen, den röda de glödande, och den blåa sjelfva lågan.

Den fordna *Giornale delle due Sicilie*, som nu tagit namn af *Giornale Constitutionnel*, berättar, att, vid den allmänna illuminationen af Toledogatan, Påfliga Nuntiens hotel utmärkt sig i pragt. — Skatterne äro hämtade från skeppen i hamnen, och flera kistor med guld och silver äro åter förda i land och nedsatta i banken. — Det var Gen. Filangieri, som framträdde för folket och genom föreställningar förmådde det att afstå, då det fordrade att se Konungen, som i anscende till sin höga ålder och sjuklighet icke kunde visa sig. — Alla Murats f. d. höga embetsmän hafva utan undantag blifvit återställda i deras

värdigheter; äfven Begani, som 1815 ännu i några månader försvarade Gaeta mot Konungen. — Furst Cariati, som ankommit till Wien, skall vara af den nya regeringen bestämd att där såsom Ambassadeur aflösa Furst Ruffo. Bliir intressant att se, om han emottages och erkännes.

Sednaste underrättelserna från Neapel äro af d. 14 Julii. Dagen förut hade Konungen inför Giuntan högtidligen besvurit constitutionen. Det fullkomligaste lugn herskade.

Norra Italien. Öfver Frankrike och Tyskland hafva kommit hvarjehanda rykten om oroligheter och märkeliga händelser äfven i denna del af halfön. Påfven skulle vara död; i Genna en revolution hafva utbrustit och staden förklarad sig för republik, gäsning herska i hela öfra Italien; många arresteringar ägt rum i Venedig; Franska regimenter marchera mot gränsen o. s. v. (hvilket sista dock af sednare underrättelser vederlägges).

Spanien. Cortes's arbeten fortgå ostördt och snabbt. Vältalighet har icke utvecklat sig så vid deras debatter (om man kan gifva detta namn åt deras öfverläggningar), som vid Franska och Engelska representanternas, emedan hon icke varit af nöden. En representation, där partier icke finnas, som föda bitterhet och göra stora talenters ansträngning nödvändig, utan där endast beslut fattas, i lugu enighet och efter blotta meddelande af uplysningar, förefaller oss icke så intressant, som de i norra Europa hittills vanliga valplatsar för passioner och olika intressen. Om partier ock finnas i Spanien, hafva de dock icke ännu visat sig i Cortes's öfverläggningar. — D. 11 Julii förelög D. Mart. de la Rosa tacksägelse till den afgångna regerings-juntan. D. Moscoso ville hafva den utsträckt till provincial-juntorna (hvilkas göromål äfven uphört) och Leonska arméen. D. Arispe trodde, att man borde väl uppskjuta den säkerligen förtjenta tacksägelsen, till dess man undersökt en juntas handlingar, hvilken haft hela rikets ärenden under sin förvaltning. Rosa's motion blef också förkastad med 74 röster mot 72. — I anledning af flera förolämpningar mot Cortes i allmänna blad, har väl fråga upstått om författarnes inställande inför skranket; men de flesta deputerade funno sådant obehörigt, då censurjuntor och domstolar finnas. — I sin framställning af budgetten har Finance-Ministern väl icke uttryckeligen nämnt något om statsskulden; men ändock låtit märka, att hela skulden till Holland borde erkännas, utan åtskillnad mellan de lån, som blifvit gjorda 1807 och 1815. — D. 12 sysselsatte sig Cortes med bildande

af den domstol, som enligt 52 § i deras Riksdagsordning skall slita tvistigheter dem emellan. Finance-Ministern urskuldade sig att hafva (hvad som endast tillkomme Cortes) öpnat ett lån af 40 millioner, hvarpå blott fem blifvit teknade, emedan Cortes's garanti felade. — D. 15 framlade Krigs-Ministern det bedröfliga tillståndet af arméens personal och förråd. Infanteriet stiger till 87,779 man, Cavalleriet till 6338; truppernas underhåll kostar 353 mill. realer; Amerika måste ännu hållas på krigsfot; sedan 1815 äro 42,117 man afsände dit mot insurgenterna; artilleri-för-råden skulle knappast räcka för en bataljdag. Sjö-Ministerns berättelse är icke mindre bedröflig. — Lagförslaget om beslutets återkallande, i afseende på D. Francisco de Paula's och dess systems uteslutande från thronen, är läset för andra gången och antaget; Erkehertiginnan Marie Louise nämndes icke.

Ett contrarevolutionärt parti (underblåst af den "Apostoliska Juntan" i Portugal) har velat anställa blodscener i Galicien; men militären hade hindrat det och några prester voro gripne. I allmänhet är dock lugnt i hela riket, och entusiasmen för Konungen fortfar. Från Cadiz skrives, att penninge-väsendet alltjemnt förbättras och att vales stiga i värde. Om målet angående den mördade skiltvakten vet man ingen ting med viss-het. De arresterade äro alla af de bästa familjer, och det förslag, hvarför man anklagar dem, synes alldeles otroligt.

Frankrike. Sedan Kamrarna nu äro skilda, bestå nyheterna från Frankrike i nästan ingen ting annat än utnämningar och annat officiellt. — Fasilieren Imbert, som sköt Lallemand, är af domstolen frikänd. Tre af de i Rennes arresterade Studenterna äro förvista till domstol och anklagade för upror. Det rykte har varit utspridt, att de Pradt blifvit arresterad för sin sista skrift. — Flera Censorer hafva begärt afsked.

Fråga har förevarit i Pairs-Kammaren, innan dess session nu slutades, om en Pair kan arresteras. Öfverläggningen upstod i anledning af två Hertigar, som icke ville betala några vexlar. Utskottet trodde, att de ej kunde häktas.

Tyskland. I anledning af flera deputerades fortfarande vägran att besvärja constitutionen, har Darmstadtiska regeringen för Ständernas båda Kamrar framlagt ett lagförslag, för att genom nya val i de districter, som ännu icke äro representerade, ändt-ligen göra andra kammaren fulltalig. Förslaget antogs och innehåller, att de, som ännu, då det träder i verksamhet, fortsara i sin vägran, äro icke valbara för innevarande landtdag. Innan detta kunde genomdrivas, kostade det dock häftiga debatter.

Stockholm. Under sistl. vecka, eller från d. 5 till d. 12 dennes, har från härvarande Metall-våg blifvit dels utläreradt dels under lastning lig-gande circa 10,400 Skeppund.

Uppgift ifrån Stockholms Stads Järn- och Metall-Våg Ult:o Julii 1820.

	Stång-jern,	Manu-factur.	Kop-par.	Mes-sing.	Bly, Alum, Vic-triol, m. m.		Stång-jern.	Manu-factur.	Kop-par.	Mes-sing.	Bly, Alum, Vic-triol, m. m.
	Sk:pd.	Sk:pd.	Sk:pd.	Sk:pd.	Sk:pd.		Sk:pd.	Sk:pd.	Sk:d.	Sk:d.	Sk:pd.
Behållningen i-från år 1819	79,371.	36,566.	857	352	1,046.	Utvägt och ut-cläreradt till In- och Utri-kes orter, se-dan årets bör-jan - - -	101,376.	16,449.	3,485.	230.	3,274.
Ankommit se-dan årets bör-jan - - -	121,555.	13,098.	3,320.	218.	3,362.	Behållningen, Ult:o Julii -	99,550.	33,215.	1692.	270.	1,154.
	200,926.	49,664.	4,177.	550	4,408.		200,926.	49,664.	4,177.	550.	4,408.

STOCKHOLMS COURIER

Thorsdagen den 17 Augusti.

Sine ira, studio et metu.

Till Red. har följande handling blifvit insänd:

Afskrift.

Stormågtigste Allernådigste Konung!

Till underdånigste ålydnad af Eder Kongl. Maj:ts Nådiga Circulär-bref under den 15:de Augusti 1810, får jag i underdånighet tillkännagifva, det någon öfverenskommelse att genom entreprenad bestrida hållskjutsen inom detta län, icke kunnat träffas, utan hafva håll- och reserveskjutnings-skyldige på landet samt Borgerskapet i Umeå stad, genom deras deputerade yttrat sin önskan, att ingen ändring i densamma utgörande för det närvarande måtte göras, hvartill jag förmodar den nyligen förhöjde skjutslegan, till en del, är orsaken, och som tyckes vara svarande emot varupriserne här å orten, samt det med skjutsningen förenade besvär, endast Författningarne behörigen efterlefvat.

Med djupaste undersåtlig vördnad, trohet och nit framhårdar

Stormågtigste Allernådigste Konung!

Eder Kongl. Maj:ts

allerunderdånigste och tropligtigste
tjenare och undersåte

G. EDELSTAM.

MAGN. WILH. CYGNEUS.

Westerbottens Lands-Cantzli i

Umeå den 23:de Junii 1814.

Att förestående Afskrift är enlig med det å Westgr-

bottens Lands-Cantzli förvarade conceptet, samt att Expeditionen härifrån afgick i Junii 1814; intygar
Ex officio

MAGN. WILH. CYGNEUS.

Häraf synes således, att Westerbottens läns Landshöfdinge, inom förelagd tid, fullgjort hvad Kongl. Circuläret af d. 13 Aug. 1810 bjuder, då deremot Kongl. Kammar-Collegium i dess underd. utlåtande d. 5 sistl. Maji (se N:o 43 af denna Tidning) sagt, att verkställighet af högstberörde nådiga circulär ännu d. 31 Aug. 1815 saknats för alla län, utom Upsala, Södermanlands och Östergöthlands. Denna motsägelse kan förklaras derigenom, att den här intagna underdåniga berättelsen af Konungens Befallningshafvande i Westerbottens län, ehuru i rättan tid inkommen till vederbörlig expedition af Kongl. Maj:ts Cantzli, dock icke åtföljt den nådiga remissen d. 31 Aug. 1815, utan först år 1818 blifvit till Kammar-Collegium öfverlemnad.

POLITIK.

(Forts. och slut fr. N:o 65.)

Endast i monarkier är det möjligt att uprätta en fallen frihet utan denna grufliga strid. Huru skulle dess utbrott i Sverige vid Adolf Fredriks död kunnat hindras, om ej Gustaf den Tredje fått vända sig till ett folk, som var vant att lyda Konungar? Och

